

Hazslinszky Tamás

MEGFIGYELÉSEK A RÉVI VIZESBARLANG II. SZIFONJÁNÁL

A Révi-vizesbarlang (régí nevéen: Zichy-barlang) a révi szorosban, Rév és Sonkolyos községek között, a Sebes-Körös teraszára nyílik, a völgytalp felett mintegy 15 méterrel. A barlang vize 10 méteres vízzel ömlik a Sebes-Körösbe.

A nyílásból előtörő bővízű forrás régóta ismert. Az addig járhatatlan, szűk nyílást 1903-ban Czárán Gyula tágította ki. Ezután sokan keresték fel az első szakaszokat, különösen a cseppkövekben gazdag emeleti részt, ahová falépcsőket is építettek be. A barlang cseppköveinek nagy része sajnos barbár garázdálkodók áldozatául esett, s így a jelenlegi látogatók elé meglehetősen siralmas kép tárul.

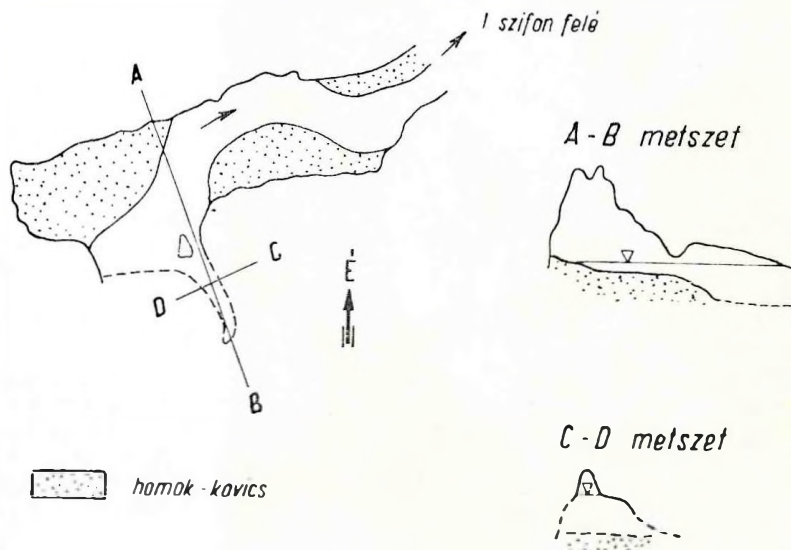
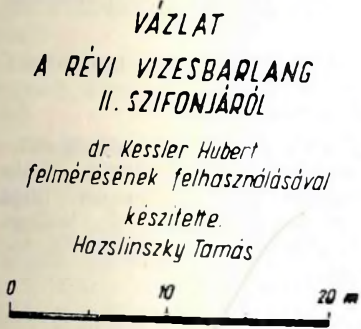
A cseppkőves részen túl a barlang 2–4 m széles és kb. 20 m magas hasadékká szűkül, melyet teljes szélességében kitölt a barlang vize. Itt a víztükör fölé beépített pallókon lehet csak tovább haladni. E szakasz után ismét kiszélesedik a járat, s néhány nagy termet elhagyva, majd a patak mellett, ill. a patakmederben haladva — a bejáratától kb. 600 m-re — elérjük a I. szifont.

Idáig volt ismert a barlang 1942-ig. Ekkor sikerült dr. Kessler Hubertnek a patakmeder mélyítésével a vízszintet annyira lesüllyeszteni, hogy a szifon megnyílt, s áthatolható rajta. A szifon utáni magas, kevés, de szép cseppkövel díszített járatban mintegy 250 métert hatolt előre, ahol hirtelen, meredek falakkal lezárt teremben a II. szifonnal találta magát szemben. Ezen már kellő vízszintsüllyesztési lehetőség és idő hiányában nem tudott keresztülhatolni.

Csak tíz év múlva, 1952-ben és 1953-ban kísérelték meg — ezúttal nagyváradi barlangkutatók — a szifonon való áthatolást, azonban eredményt ők sem értek el.

A barlangi patak a felszínre érve vízeséssel torkollik a Sebes-Körösbe. (Hazslinszky T. felv.)

Újabb hosszabb szünet után, 1961-ben a kolozsvári Speológiai Intézet kezdett foglalkozni a barlang és szifon problémájával. Az eddigi és saját tapasztalataik bebizonyították, hogy a szifon átúsítása csak búvárfelszereléssel kísérhető meg.

1962. őszén magam is végigjártam a barlangot és néhány megfigyelést tettem a II. szifonnál. Az alacsony vízállásnál (a bejáratnál elhelyezett vízmércén 24 cm) az I. szifonon kétszemélyes gumicsónakkal aránylag könnyen sikerült keresztülhatolni, ami azt bizonyítja, hogy ez alkalommal alacsonyabb volt a vízállás, mint amikor Kessler először áthatolt rajta.

Ennek megfelelően a II. szifonnál is alacsony vízszintet találtunk, annál is inkább, mivel a kolozsvári kutatók is próbálkoztak az előző évben vízszintsüllyesztéssel. Így aztán a szifonnak néhány olyan részlete vált szabaddá, melyek Kessler leírásában és térképén nem szerepelnek.

A szifon bal oldalán egy sziklatömb lóg be felülről, melyet mindkét oldalán meg lehet kerülni. Jobb

*Óriás cseppkő a két szifon közötti szakaszban.
(Hazslinszky T. felv.)*

oldala mellett egy darabig a gumicsónak is befér. Innen, a sziklatömb mögül indul egy 6 m hosszú, egyenletesen keskenyedő és alacsonyodó járat, melynek vizalatti része kiszélesedik. A járat elején a vízmélység csak 80–100 cm, majd hirtelen 2 m mélyé válik. A víz áramlása, tehát a szifon főága feltétlenül e járat vonalában van, mert — naha szabad szemmel látható vízmozgás nincsen — a víz színére helyezett tapogatóbotot aránylag gyorsan kisodorta a szifon előtti tóra.

A megfigyelések alapján az I. szifonhoz hasonló, a víz alatti részén széles és mély szifonnal állunk szemben, melynek mennyezete nem sokkal mehet a víz színe alá. Számítani lehet azonban arra, hogy a szifon kanyarog. Könnyűbúvár felszereléssel valószínűleg akadálytalanul, aránylag könnyen átúszható.

A barlang vízgyűjtőterületének vizsgálatakor a már régebben ismert tizfalusi Öregember-barlangja elnevezésű víznyelőről látszott a legvalószínűbbnek, hogy a Révi vizesbarlangba adja le vizét. A szép cseppkőves barlangnak mintegy 250 méteres szakasza járható, ahol a barlang mennyezete fokozatosan alacsonyra válik, s végül már csak 20 cm magas. Fölötte kerülőjáratot találtak, de 30 m után ez is elszűkül.

A Révi barlang bejáratától légvonalban kb. 3 km-re levő víznyelőt 1961 decemberében 1 kg fluoreszcénnel megfestették, azonban — valószínűleg a vízhozam miatt — a festék a forrásban nem jelentkezett. 1962 májusában, kiadós esőzés után 2 kg fluoreszcénnel megismételték a kísérletet, s a festék 70 óra múlva jelentkezett a barlang nyílásánál, s smaragd-zöldre színezte a vizesést. Ez azt jelenti, hogy még kb. 4–5 km hosszú feltáratlan barlangszakasszal számolhatunk.

IRODALOM

1. Dr. KESSLER H.: Az észak-bihari forrásbarlangok. A M. Kir. Földtani Intézet 1942. évi jelentéseinek függeléke.
2. Dr. CHOLNOKY J.: A mészkőhegységek földrajzi jellemvonásai. Földgömb III. évf. 5. sz. 1932. május.

*Beobachtungen beim Siphon II. der Wasserhöhle von Rév
von T. Hazslinszky*

Im Jahre 1962. besuchte der Verfasser die Wasserhöhle von Rév in Rumänien. Am entferntesten Punkt der Höhle, beim Siphon II. führte er sorgfältige Beobachtungen durch, die Möglichkeit des Weitergehens ermittelnd. In seinem Artikel erörtert er seine diesbezügliche Meinung.

*Наблюдения у II-го сифона затопленной пещеры Рев
Т. Хазслински*

В 1962 г. автор статьи посетил затопленную пещеру Рев в Румынии. В наиболее отдаленной точке пещеры, у II-го сифона он вел наблюдения с целью нахождения возможности прохода дальше. В своей статье он излагает свое мнение по этому поводу.